

и автоматична прѣдпазителка която, както се изразява Бодио, безъ нейното функциониране щѣха да иматъ дума репресивнитѣ сръдства на Малтусъ; смъртността, прѣстѣпността, проституцията и мятежитѣ".

„Емигрирането дѣйствува положително върху народното стопанство още и съ подържането и развоя на италианската марина, съ зачестенитѣ търговски обмѣни между Италия и странитѣ къмъ които се емигрира“.

„Чрѣзъ контакта си съ страни хора отъ по-висока еволюция, емигрантитѣ допринасятъ за политическото и интелектуално развитие на отечеството си“.

„Вѣрвамъ въ прѣкото и непрѣко демографично, економическо и морално дѣйствие на емиграцията върху намаляването на убийствата: голѣмо намаление въ центроветѣ на най-старата емиграция: областта Венето, провинциитѣ на Авелино, Салерно, Потенца, Козенца и т. н.“

Най-накрая, обаче, прсчутия социалогъ забѣлѣзва, че ако емиграцията продължава за дълго врѣме да абсорбира излишѣка на роденитѣ върху умрѣлитѣ, и откъсва отъ Италия зрѣлитѣ и здравитѣ, то тя ще се обърне въ голѣмо зло, защото ще спре увеличаването на населението и ще го тури въ условия на економическа и военна инфериорностъ прѣдъ другитѣ държави — главно Германия, която е намалила емиграцията си и смъртността до минимумъ, безъ да се намали пропорционално раждаемостта.

Мнѣніята на Nitti и Ferraris

(първия отъ южна Италия, а втория отъ сѣверна).

Nitti, въ книгата си „L'Emigrazione italiana e i suoi avversari“, самото заглавие на която издава тенденциозността на автора, фалшиво прѣдава фактитѣ и зашищава пълната свобода на емиграцията.

За какво би послужилъ единъ ограничителенъ за-